

Carta de comiat del Secretariat Nacional sortint al conjunt de la militància

Fa poc més d'un any, en l'Assemblea Nacional de la CUP celebrada a Castelló, la militància escollia un nou Secretariat Nacional format, per primera vegada, per 15 persones. El repte des del primer dia era immens, doncs l'organització estava a les portes d'afrontar un nou cicle electoral a Catalunya, i que finalment va permetre que la CUP-CC passés de 3 diputades a les 10 actuals. Va ser la recompensa a la constància i perseverància de les assemblees local i la lluita municipalista (amb gairebé 400 regidores al conjunt dels Països Catalans), a la gran tasca realitzada per la Isabel, el David i el Quim; per les hores de treball de les alliberades de l'organització i per la màxima (genuïnament cupaire) que "les nostres mans són el nostre capital". La correlació de forces resultants en el Parlament català obria un nou cicle a la política institucional, però també dins de la CUP que, davant d'un horitzó de ruptura democràtica amb l'Estat, ha passat a ser un agent polític determinant al Parlament en el camí cap a l'alliberament nacional i social en aquesta part de la nació.

Al llarg d'aquest any, d'una intensitat política com mai s'havia conegut, l'organització ha viscut molts exercicis de democràcia interna: assemblea nacional, assemblea nacional extraordinària, debat nacional, consells polítics i GAPs (ordinaris i extraordinaris), assemblees informatives a les territorials... No voldríem pas, però, caure en l'autocomplaença o en una manca d'autocrítica (sempre necessària) ja que el camí no ha estat sempre fàcil i les tensions i discrepàncies han existit, en un sistema de presa de decisions a vegades complex, però que permet la màxima participació i debat de tota la militància. Alguns/es, fins i tot, van decidir plegar a mig camí, convertint la discrepància política en una posició de força mediatitzada i debilitadora pel conjunt de l'organització. La forta pressió mediàtica a la qual ha estat (i possiblement estarà) sotmesa tota la militància o les filtracions esbiaixades a la premsa, no han estat un bon aliat per a la bona resolució dels reptes que hem anat afrontant per la construcció d'objectius comuns i compartits o per l'assumpció de consensos. Però seguim creixent, aprenent dels errors, millorant les eines de treball i sempre, sempre amb la convicció que la independència, el socialisme, el feminisme i l'ecologisme són el millor horitzó per a la construcció d'un poble plenament sobirà.

Des del Secretariat Nacional hem procurat en tot moment garantir l'horitzontalitat de funcionament i una presa de decisions des de la base. Volem recordar també que el Secretariat Nacional de la CUP, lluny de ser un òrgan de direcció política, tant sols executa els acords adoptats democràticament en els espais habilitats per a l'organització: l'Assemblea Nacional i el Consell Polític (i el GAP). La militància decideix i el secretariat executa. Aquesta és la simple i complexa funció que ens pertoca i que a partir d'ara hauran de realitzar les futures companyes d'aquest òrgan. És així com entenem la democràcia: fer de la discrepància una virtut política, un valor democràtic. A això ens devem: horitzontalitat com a repte, democràcia de base com pràctica política.

Al llarg d'aquest curt, però intens període, des del Secretariat hem procurat el compliment dels acords adoptats a les assemblees nacionals de Castelló i, posteriorment d'Esparreguera, la qual cosa ha permès desplegar l'actual

estructura d'alliberades (nacionals i territorials), desenvolupar plans de treball a totes les secretaries i redoblar les tasques organitzatives, comunicatives i formatives.

Marxem convençudes que la nostra principal força com organització rau en la militància, l'exèrcit compromès de formiguetes, que fa de la CUP un projecte humanament immens i políticament transformador i que els reptes democràtics s'afronten amb més democràcia: debat, debat i més debat, processos col·lectius de presa de decisions; i l'autocrítica, amb punts i comes, sempre que faci falta i on faci falta per a seguir avançant.

Encara queden molts reptes polítics per davant i cal seguir avançant en la construcció d'objectius comuns. Defugim "les ànimes" perquè ara toca treballar pel futur. Ni bons ni dolents, ni blancs ni negres, la democràcia i el debat admeten colors. Ara el repte és enorme, de totes i per a totes. Mantenir l'organització vinculada i compromesa amb les lluites populars des de l'autonomia de cada espai; avançar en la consecució de les sobiranes als municipis; reforçar les aliances per a construir alternatives al capitalisme; guanyar el referèndum i construir una nova República al servei de les classes populars en el camí cap a la plena llibertat dels Països Catalans. Treballem una vegada més, juntes, fortes perquè ho podem tot. Perquè ho volem tot. I, esperem i desitgem molts encerts a les futures companyes del Secretariat Nacional de la CUP. Seguim, seguirem #sensepor.

Països Catalans, 5 d'agost de 2016.